

[Thorkil Kristensen.]

taterne fra det udvalg, som den sidste ærede ordfører omtalte, der skal behandle formen for statens budget og regnskab.

I sin fremsættelsestale bebudede den højtærede finansminister, at han ville stræbe efter at få den nye budgetform, som forhåbentlig bliver resultatet af dette arbejde, anvendt allerede på statsregnskabet for 1954—55, altså det finansår, som vi i dag behandler finanslovsforslaget for. Jeg vil benytte lejligheden til at rette en henstilling til den højtærede minister. Hvis arbejdet er så langt fremme, at der allerede nu findes et brugeligt udkast, og det har jeg grund til at tro efter de foreløbige udkast, jeg har set i min egen finansministertid, beder jeg om, at den højtærede finansminister allerede nu vil tilstille finansudvalget en oversigt over den tænkte budgetform og deri forsøgsvis skitsere opstillingen i hovedposter, både for indeværende års og for næste års budget, således at vi allerede nu kan få nytte af den større overskuelighed, som denne nye form vil give.

Selvom fremsættelsestidspunktet er rykket noget frem, er et finanslovsforslag alligevel noget meget foreløbigt. Vi kender ikke helt forudsætningerne for det finansielle forløb i det kommende år, hverken de økonomiske forudsætninger her eller ude i verden eller de rent lovgivningsmæssige forudsætninger, idet vi ikke kender den endelige form for forskellige love om skatter og afgifter og om udgifter i det kommende finansår; det vil vi først vide mere om i vinterens løb. Derfor er det i virkeligheden først hen på slutningen af vinteren, at vi med større sikkerhed kan bedømme finanslovsforslagets indhold og dets betydning. Til den tid vil den almindelige økonomiske årsoversigt, som den højtærede statsminister bebudede i åbningstalen, formentlig også foreligge. Jeg benytter lejligheden til at sige, at jeg tror, det er rigtigt, at den højtærede statsminister ikke brugte ordet nationalbudget. Jeg opfattede den højtærede statsministers ord sådan, at man i hovedsagen vil benytte den mere beskedne form, som vi benyttede i den forrige regering, altså ikke en egentlig budgetform for hele samfundets økonomi, for derom ved vi for lidt til at kunne udtale os med sikkerhed, og heller ikke noget politisk dokument. Vi har

i den forrige regering bestræbt os for, at de økonomiske årsoversigter skulle være upolitiske dokumenter i den forstand, at de ikke indeholdt noget politisk program, og embedsmændene har heller ikke fået nogen direktiver om, hvilke resultater de skulle komme til i deres skøn over den økonomiske udvikling. Jeg tror, det er den bedste form for økonomiske oversigter. Jeg udtaler håbet om, at en sådan oversigt kunne foreligge i februar måned, ligesom den gjorde sidste vinter, således at vi kan få nytte af den, inden finanslovsforslaget færdigbehandles.

Det ville iøvrigt være ønskeligt, hvis vi kunne give anden behandling et noget fyldigere indhold, end den har haft i de senere år; navnlig ville det være godt, om man kunne behandle ændringsforslagene ved den lejlighed, så at de ikke kommer til aller sidst, men jeg erkender de praktiske vanskeligheder. Imidlertid er det nu sådan, at ændringsforslagene er tilgængelige for folketingets medlemmer allerede på et tidligere tidspunkt; derved er der mulighed for, at også de medlemmer af folketinget, som ikke sidder i finansudvalget, kan følge mere med, og derved opfylder vi det ønske om større offentlighed omkring finanslovsforslagets behandling, som har været fremme.

Jeg vender mig så til selve finanslovsforslagets indhold. Den højtærede finansminister har, ligesom vi har gjort det i de senere år, ikke blot talt om det finansielle regnskab, som det formelt foreligger, men også talt om det, man kunne kalde det reelle totalbudget, altså taget drifts- og anlægsudgifter under eet, sammenholdt med indtægterne, og deri også medtaget den fælleskommunale udligningsfond og vejfonden. Hvis jeg forstår ministerens fremsættelsestale ret, sagde ministeren, at der på dette totalbudget stort set var balance både i år og i det kommende finansår. Læser man tallene nærmere igenem, får man vel snarest indtryk af et lillebitte underskud i år, men en risiko for et lillebitte underskud næste år. Det må naturligvis være et skøn, og jeg retter mig derfor efter den højtærede finansministers ord og siger: stort set balance. Imidlertid har jo både den højtærede statsminister og den højtærede finansminister under åbningsdebatten udtalt, at regeringen mener, at vi bør tilstræbe et reelt overskud på statsbud-